

BIẾT TẠC ĐÂU RA EM CỦA ANH?

Đôi ta dùng. Em đi vào lối cỏ.
Anh nhìn theo dáng nhỏ bước xa dần
Anh thuộc tay em, anh thuộc bàn chân
Em như từ trong anh bước ra đường cái...

Anh thuộc mắt em, anh thuộc tóc em
Anh như vỏ mà em là ruột quả
Ôi một trái luôn chia làm hai nữa
Mỗi lúc em về rồi lại ra đi.

Đó là một sớm mai cách đây tuần lễ
Hình em đi anh bỗng nghĩ bàng hoàng:
Nếu ngày nào em hết ở cùng anh
Nếu đến khi anh không còn em nữa.

Anh biết tạc đâu ra một người như thế
Anh áp iu mạnh mẽ làm sao

Anh biết lấy đâu ra, anh biết lấy đâu vào
Anh biết mượn đất trời nào cho được?

Anh lấy thịt xương đâu chứa đầy mộng ước
Anh lấy gì biến hóa đề thành em?

Anh bóp vụn ngày, anh xé nát đêm
Anh vá víu những người trên trái đất

Người ta có thể vô cùng xinh đẹp
Có thể thông minh, có thể rạng ngời,
Có thể yêu anh đi nữa, em ơi!
Anh không thể kiếm tìm em đâu cả!

Đó là một sớm mai cách đây tuần lễ
Dáng em đi in mãi mãi bóng hình
Nếu ngày em chẳng cùng anh nữa
Biết tạc đâu ra em của anh?

GẶP GỠ

Buổi chiều hôm ấy đáng muôn hôn,
Hôn gió hôn mây với cả hôn
Hôn cái khúc đường, hôn cả bóng
Hàng cây xanh biếc dưới hoàng hôn.

Dun dủi làm sao thế, hỡi em
Chiều nay em khoác áo trăm duyên
Em đi đôi dép xinh đơn giản
Em thật hồn nhiên rất tự nhiên...

Anh còn nghĩ ngợi, bước như mơ
Mất thần thơ trông cảnh thẫn thờ
Đàn của hôn ta ai vịn thế
Gặp nhau khi ấy bỗng hòa tợ

Anh muốn mang lời đi tạ ơn
Bầu trời như thể gió căng buồm
Hoa trong cỏ dại chiều hôm ấy
Đã đẹp tung bừng hơn mọi hôm

EM ĐI TUYẾN LỬA

Anh nằm đôi mắt mở nhìn đêm
Tưởng ngó xuyên trời đượ thấy em.
Tuyến lửa em đi đà một tháng
Không thư về, anh ngóng trông tin.

Anh đợi tin em đến cháy lòng
Lo em tai nạn xảy ra không?
Sao em không viết, thư không gửi?
Tim cứ quay về mãi hướng trong.

TRĂM BA MƯƠI ĐÓA

Anh vừa dạo khắp vườn hoa
Vì em, thảng lại ngày qua anh trồng
Sáu năm lệ tưới đôi tròng,
Lệ tưới cười với nảo nùng lệ đao.

Rễ ăn huyết lệ từ sâu
Màu hoa mới được bền lâu thế này.
Lệ thường yêu dấu xưa nay.
Gai đâm rách toạt tim này chớ than!

Trăm ba mươi đóa thời gian
Chim muôn tiếng nhạc, gió ngàn lời ca.
Máu xuân đã cạn đâu mà?
Nếu cần tưới nữa cho hoa rực hồng!

ĐÀN

Em nâng đàn tới ngang mày
Và em hạ xuống vừa tay, ôm đàn
Ngón tay em nhạc chứa chan
Mến tuôn trên phím, yêu tràn vào đây.

Lâng lâng hồn nhạc hay hay
Đôi ta chấp cánh bầy cùng mơ.
Chim reo trong khoảng hoa thừa...
Suối tuôn róc rách, trăng vừa lên cao...

Tình cảm ấy, ước mơ nào,
Bítôven với ngọt ngào Môđa
Tay em thoát biến thành hoa,
Hồn em lắng lại như là tặng anh...

Những khi xa cách một mình,
Nhớ em đàn, nhớ hôn thanh cây đàn.

QUẠT

Anh nằm khẽ quạt
Cho gió mát về em
Em ngủ ngon không biết
Nhưng vẫn thở êm đêm.

Anh quạt cho đôi tay
Anh hăng ngày yêu mên
Anh quạt đôi lông mày
Sáu năm nay quyến luyến.

Gió nồm trên mặt biển
Anh mời về mát em;
Gọi gió chiều, gió sớm
Anh trải hồn gió đêm.

Mát em mát nhiều nhiều
Yêu em, yêu lắm lắm
Một chiếc quạt trong tay
Đủ cho anh đắm thắm.

THÂN EM

Đôi tay anh khẽ ôm mình
Lòng anh tỏa ấp thân hình sáng trong;
Tay em ôm ấp bên lòng
Thân em, nghìn tía muôn hồng cũng thua
Không nên, sao dựng lâu thơ?
Không thân thể, chỉ băng quơ cái hồn.

- Nhưng thân mới chỉ là nguồn.
Đục trong, dòng nước hãy còn tùy sao.
Thân em, anh quý như châu
Hình em anh có dám đâu coi thường;

Trong thân, anh đã thấy hồn
Tinh hoa ánh mắt, xinh giòn cánh tay
Anh ôm khe khẽ mình đây
Ôi thân yêu quý, chứa say tâm tình!

NÓI TÀO LAO

Nếu anh chết thử vài năm.
Để xem em đứt ruột tằm ra sảo
Để xem nổi quý niềm yêu
Một lần cuối rớt bao nhiêu mận nòng?
Sống cho tốt đẹp với lòng,
Chết thôi nước mắt rờn rờn làm chi!

Anh buồn anh bỏ anh đi,
Em còn sống đó vui chi một mình!
Muôn năm ước hẹn nghĩa tình,
Một giờ sao bỗng lạ mình lạ ta!

Sống mà cách biệt, chia xa
Thôi anh chết thử xem ra thế nào
Tiếc em, anh nói tào lao
Em ơi, chớ thấy máu đào ở trong!

KHUNG CỬA SỔ

Anh có nhà có cửa
Nhưng không vợ không con
Sợ cái bếp không lửa
Sợ cái cửa không đèn.

Những đêm đi xa về
Tận xa nhìn cửa đóng
Không ánh sáng đón mình,
Không có ai trong ngóng

Từ khi em đến anh
Cửa sổ ánh đèn xanh
Xa xa anh thấy sáng
Trong đêm khung cửa lành.

Biết có em trong phòng
Viết bài hay đọc sách,
Như trong bếp nấu cơm
Có lửa hồng tí tách.

Ôi cái khung cửa sổ
Em thường đứng nhìn ra:
Em là sao của cửa
Em là hồn của nhà.

Giờ nghĩ chuyện em đi,
Anh sợ khung cửa sổ
Sợ những lúc xa về
Không thấy đèn sáng cửa.

Ôi cái khung cửa sổ
Của kiếp anh, đời anh!
Tay em không đến mở
Thôi còn gì tươi xanh?

BẾN THẦN TIÊN

Xin em nói với thời gian
Ghé thuyền chở hộ ta sang bến Thần.
Lên bờ vừa mới đặt chân
Nước non đâu bỗng trong ngần gần xa.

Quanh mình cũng chỉ có ta
Sao nghe nhân loại hòa ca với mình
Không hoa, cũng chẳng lá cành,
Mà sao em đã tạo thành sắc duyên

Tạo hình gió thoảng, trăng lên
Hoa bên bờ suối, mây trên đá gành.
Một mình em sáng tạo anh
Theo em, anh sáng tạo thành đôi ta.

Thời gian rút xuống dần dà
Một mình êm dịu bao la đất trời
Trải bao đau khổ trong đời
Mới dành cho phút được ngồi bên em

TÚ TUYỆT TƯƠNG TƯ

Lâu lắm em ơi, tháng rười rối
Sao nhiều xa cách thế, em ơi!
Sớm trông mặt đất thương xanh núi;
Chiều vọng chân mây nhớ tím trời.

Bỗng nhiên trời đất nhớ người yêu
Cây vắng: chim bay, nắng vắng chiều
Nước cũng lơ thơ, bờ lú rú
Mây chùng ấy đó, gió bao nhiêu...

Hoa tím tương tư đã nở đây!
Mời em dạo bước tới vườn đây
Em xem: yêu mến em gieo hạt
Hoa tím tương tư đã nở đây...

TRĂNG SÁNG

Anh đứng cửa sổ trước
Thấy cảnh, gió đưa nhau
Anh đứng cửa sổ sau
Thấy cây lòng nào sáng

Biết là trăng giữa cỏ
Rải những cọng rom vàng
Biết là trăng trên trời
Đang rắc hoa liềm cánh

Những khi em ở gần
Hai ta vui ngày tháng
Anh mãi thơ quên trăng
Em nhắc anh: trăng sáng

Anh bồi hồi vui sướng
Hiểu tình em vẫn đầy
Vẫn nhớ trăng hò hẹn
Vẫn một vàng đấm say

Nay em đang ở xa
Anh nhắc em: trăng sáng
Anh gọi em: trăng ngà
Đứng bồi hồi canh vắng